

ISABEL CLARA SIMÓ

Ban Reial

*Xiquets, riquetes, eixiu,
que porte moltes notícies!
Menuts, menudes, veniu,
que sentireu les delícies!*

*Sóc l'ambaixador d'uns reis
que vénen en cavalcada
d'un país molt apartat
on la millor de les lleis
és l'amor, la pau amada
i el dret a la dignitat.*

*Són moros i són cristians.
Un és negre i dos són blancs:
dos són joves, l'altre és vell:
no hi ha distàncies de sang
ni diferències de pell.*

*Coneixen bé als alcoians
—millor que a cap altre poble—.
Es he vistos tots els anys:
quan veuen la ratlla noble
de Serra de Mariola, riuen,
ploreu: s'emocionen.*

*Ja veureu quin goig que fan
empinats dalt dels camells,
amb corona, pedreria, quants
de seda, capa llarga. Rere ells
més de quatre mil cavalls
carregats de gom a gom
de regals p'a tot lo món.
Quin seguici més brillant
Sant Nicolau cap avall!*

*Què més porten? La serena
confiança que en tot el poble
d'Alcoi haja salut i faena,
que hi haja fraternitat,
amb una exigència doble:
ser cultes i en llibertat.*

*Alcem les cares al cel,
mirem la lluna callada:
que siga calent el gel
i siga fresca la flama;
que el cor bategue tranquil,
que estiga plena la gerra,
que els pobles tinguen asil
i que haja pau a la terra.*

*Xiquetes, riquetes, eixiu,
que porte moltes notícies!
Menudes, menuts, veniu,
que sentireu les delícies!*

I.C.S.
L'Ambaixador Reial